

گزاره برگ^۱ پوشش بیمه همگانی سلامت: از منظر قانون اساسی

اجتماعی و حمایت از همه افراد جامعه در برابر رویدادهای اجتماعی، اقتصادی، طبیعی و پیامدهای آن، نظام تأمین اجتماعی با رعایت شرایط و مفاد این قانون و از جمله برای امور ذیل برقرار می‌شود:

○ بیمه خدمات بهداشتی، درمانی و مراقبت‌های بهداشتی تبصره ۱. برخورداری از تأمین اجتماعی به‌نحوی که در این قانون می‌آید، حق همه افراد و تأمین آن، تکلیف دولت است.

● ماده ۲ ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی:

○ نظام جامع تأمین اجتماعی شامل سه حوزه است:

الف. حوزه بیمه‌ای: شامل بخش بیمه‌های اجتماعی از جمله بازنشستگی، بیکاری، حوادث و سوانح، ازکارافتادگی و بازماندگان و نیز بخش بیمه‌های درمانی (بهداشت و درمان) است.

تبصره: خدمات بیمه‌های اجتماعی و درمانی به دو سطح همگانی و تکمیلی تقسیم می‌شوند؛ به‌طوری‌که:

■ حدود خدمات بیمه‌ای را قانون تعیین می‌کند؛

■ بیمه‌های تکمیلی به آن دسته از خدمات بیمه‌ای

گفته می‌شود که علاوه بر سطح خدمات بیمه‌های

همگانی با انعقاد قراردادهای انفرادی یا گروهی

مابین بیمه‌شده و بیمه‌گر و پرداخت حق بیمه توسط

بیمه‌شده انجام می‌شود و دولت در قبال آن تعهد

مالی ندارد؛ اما مکلف به پشتیبانی حقوقی و قانونی

لازم این‌گونه بیمه‌ها است.

گزاره برگ شماره ۲۲ درخصوص ابلاغیه بیمه همگانی سلامت بود و این گزاره برگ به دنبال آن ارائه شده است. در این گزاره برگ، هم‌سویی این موضوع با مفاد ارائه‌شده در قانون اساسی بررسی شده است.

از منظر قانون، نظام بیمه پایه سلامت در ایران شامل بندهای زیر است:

● بند ۱۲ اصل سوم: ایجاد ساختار اقتصادی صحیح و عادلانه، برطبق ضوابط اسلامی جهت ایجاد رفاه، رفع فقر و برطرف ساختن هر نوع محرومیت در زمینه‌های مسکن، کار، بهداشت و تعمیم بیمه؛

● اصل بیست و نهم: برخورداری از تأمین اجتماعی از نظر بازنشستگی، بیکاری، پیری، ازکارافتادگی، بی‌سرپرستی، درراه‌ماندگی، حوادث و سوانح و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت‌های پزشکی به‌صورت بیمه و غیره، حقی است همگانی و دولت مکلف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت‌های مالی فوق را برای تمام افراد کشور تأمین کند؛

● مواد متعدد قانون بیمه همگانی خدمات درمانی مصوب سال ۱۳۸۳؛

● ماده ۱ قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی: در اجرای اصل بیست و نهم قانون اساسی و همچنین بندهای ۲ و ۴ اصل بیست و یکم و در جهت انسجام کلان‌سیاست‌های رفاهی که به‌منظور توسعه عدالت

مفاد ارائه شده در قانون اساسی، بیانگر این است که بیمه همگانی سلامت تکلیف دولت است و تا قبل از اجرای طرح تحول سلامت، این قانون در کشور اجرا نشده است. این طرح فرصت بسیار مناسبی برای اجرای این برنامه و ارائه پوشش مناسب خدمات با حفاظت مالی را به ویژه برای اقشار کم درآمد به همراه می آورد.

